

[Hans Rasmussen.]

hvervenes Repræsentanter til Drøftelse af Spørgsmaalet. Jeg mener, at der alt i alt ikke kan siges at være Grundlag for det, der foreslaas i Lovforslagets § 2.

Maa jeg minde om en Udtalelse, der blev fremsat ved det konservative Partis Landsraads møde for ikke saa lang Tid siden. Landsraadet udtalte om det Spørgsmaal, der foreligger til Behandling her, at Tiden kræver en Handelspolitik, der betrygger og videreudvikler vore Eksportprodukters Afsætning til Udlandet. Det er naturligvis rigtigt, men tør man antage, at der skabes nogen Art af Tryghed ved at skride til en Opsigelse af de gældende Handelsaftaler? Vil det bevirke Tryghed? Jeg er tilbøjelig til at hævde, at det snarere vil kunne bevirke det modsatte. Det er muligt, at Forholdene udvikler sig i en saadan Retning, at vi kommer ud i en traktatløs Tilstand; ingen er i Stand til at udtale noget bestemt herom. Men skulde en saadan Tilstand indtræde, maatte vi naturligvis forsøge paa bedst mulig Maade at klare os igennem den.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte i Gaar, at vi var bundet paa Hænder og Fødder, at vi var ufri og lod os sparke, og at Danmark handelspolitisk set indtog en rent foragtelig Stilling. Jeg mener, at man snarere burde sige, at Danmark under det handelspolitiske System, vi har levet under i en lang Aarrække, har set sit Erhvervsliv udvikle sig ganske antageligt. Nu er vi kommet ind i en ny Situation, en Situation, hvis Ubehageligheder vi har Lejlighed til at følge paa mange Omraader. Men dog er vi ikke værre stillet end, at Udenrigsministeren i Gaar var i Stand til at oplyse, at intet Land var sluppet saa billigt med Hensyn til Nedgangen i sin Handelsomsætning med Udlandet som Danmark. Den er gaaet betydeligt ned, det ved vi alle. Men tør man antage, at den Tilstand, som man fra konservativ Side tilsigter at indføre, for Alvor vilde have skabt Muligheden for bedre Forhold paa dette Omraade? Jeg tvivler stærkt derom.

Det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at vi levede under et stivnet System. Jeg vil dog gøre opmærksom paa — hvad det ærede Medlem for øvrigt selv strejfvist var inde paa —, at vi er gaaet over til en Nyordning ved Indførelsen af Valutakontoret til Importregulering. Og jeg maa være enig med den højtærede Udenrigsminister i, at det mest ubehagelige, det mest stive System, er Toldsystemet, medens Im-

portreguleringen, saaledes som vi kender den, maa siges at være langt mere smidig.

Jeg maa da alt i alt fraraade Vedtagelsen af det konservative Lovforslag. Vi ønsker ikke, at der skal tilstræbes en Nyordning som den, de ærede Forslagsstillere her ønsker. Jeg haaber, at de Forhandlinger angaaende vor Handelsforbindelse med England, der skal føres, og som til Dels føres i disse Dage, maa bringe os et taaleligt Resultat. Og jeg haaber, at de forestaaende Forhandlinger med vor sydlige Nabo, som naturligvis kommer til at finde Sted under noget andre Forhold end de hidtil tilstedeværende, at disse Forhandlinger, selv om man kan øjne Vanskeligheder, dog alligevel maa føre til et nogenlunde gunstigt Resultat. Vi har store Interesser i denne Sag, det har vort Landbrug, det har vore Kreatureksportører, det har vore Fiskere, og idet jeg nævner disse sidste, gør jeg opmærksom paa, at den Landsdel, jeg har den Ære at repræsentere, er blevet ramt meget føleligt ved de sidste tyske Toldforanstaltninger paa Fiskeriets Omraade. Jeg udtaler Forventningen og Haabet om, at de Forhandlinger, der skal føres, maa bringe os et nogenlunde taaleligt Resultat. Men det kan ikke nytte, at vi ser bort fra, at Danmark stedse, som Parthaver i Forhandlinger med de store Lande, vil være den lille, vi kan ikke lukke Øjnene for, at vi ikke betyder saa overordentlig meget for et stort Land. Det, vi selv vil være i Stand til at afsætte til Omverdenen, betyder mere, og det gaar ikke an, at vi i nogen Maade forsøger at puste os op til en Heltepositur, der ikke kan holde overfor den Virkelighed, vi kommer til at staa overfor.

Vi indrømmer, at den Tid, vi lever i, former sig saaledes, at man paa ingen Maade kan leve videre ganske uden at ændre Opfattelse med Hensyn til de gamle Systemer, det, der hidtil har været gældende, men det gør vi altsaa heller ikke. De smaa Lande er ikke i Stand til alene at svinge Idealismens Fane højt i Luften, naar de store Lande gaar ind i en anden Orientering end den, vi hidtil har kendt, og jeg er heller ikke blind for, at det kan vække ubehagelige Følelser hos os, og sikkert ogsaa gør det i mange Kredse, saaledes da vi for faa Dage siden var Vidne til, at en Mand i en fremskudt Stilling i vort Naboland udtalte Ord som dem, der blev citeret i vor Presse, om at det maatte betragtes som Forræderi at bruge Varer fra et fremmed Land. Det er klart, at saadanne Ord læses med en særlig Interesse her i vort Land, men at lade sine